

እኛና ኡብዮቱ በፍቅረሥላሴ ወግደረስ

ሦስተኛውና የመጨረሻው ግምገማ፤

በታደለ መኩሪያ

ከምዕራፍ 13-19 ወይም ከገጽ221-440 ያለውን እገመግማለሁ።

በምዕራፍ 13 በመጀመሪያው ገጽ ላይ ስለ ድርጅትና ስለአባላት በሰጡት ትንታኔ ልጅምር፤ “ምንም አደጋ የማይጋብዝ አስከሆነና አነስተኛ መስዋዕት እነኳን የማይጠይቅ መሆኑ እስከተረጋገጠ ድረስ ብሎም መጠነኛ ጥቅም እንደሚያስገኝ ከታወቀ የፓርቲ አባልነትን ይወዱታል። በአጋጣሚ ግን በአባልነት የተሰባሰቡበት ድርጅት ከመንግሥት ጋር ቢቃቃር በሕብረት ቆመው ከመታገል ይልቅ ይሸሹታል። በነፃነት መደራጀትን የሚከለክል መንግሥት ፍፁም አምባገነንና ፀረ-ዲሞክራሲ ስለሚሆን ተደራጅተው ለመታገል የሚፈልጉ የነቁ ምሁራን ይታሰራሉ፤ ይገደላሉ፤ ይሰደዳሉ።ይህም ሆኖ ግን የሕዝብን መብት ለማስከበር ሲሉ በጣም ጥቂቶች ራሳቸውን ለአደጋ አጋልጠው በህቡዕ ይደራጃሉ፤በህቡዕ

ሕዝቡን ይቀሰቅሳሉ፤ለአመፅም ያነሳሳሉ፤ከፖለቲካው ሥራ አልፈውም የትጥቅ ትግል ያካሂዳሉ።” የደራሲው ትንታኔ ከ1966 ዓም በፊት በሀገራችን ምንም ዓይነት የተደራጀ የፖለቲካ ፓርቲ አለመኖሩን ለማሳየት በወቅቱ በካድሬዎችና በደርግ አባሎች በሰፊው ሕዝብን ይቀሰቅሱበት የነበው ግግት ነው። ለደርግ አባላት እናንተሰ ከየትኛው ትመደባለችሁ ሲባሉ መልሳቸው ‘ደም አደር’ ነበር፤ ሆኖም ግን ከ1966 ዓ ም በኋላ ብዙ ድርጅቶች ተመስርተዋል፤ ከትንታኔያቸው ሦስት ባሕሪያት እናያለን ፣ አደርባዮችን፣ አምባገነኖችንና ቆራጥ ታጋዮችን፤ ደራሲው ከዘረዘሯቸው ስድስት የፖለቲካ ድርጅቶች እርሳቸው አባል የሆኑበት ድርጅት ሀገር አስተዳድሯል። ስለዚህ ሌሎችን ድርጅቶች በልማቱም ሆነ በጥፋቱ ብዙም ድርሻ አልነበራቸውም፤ ደራሲው የጥፋቱ አካል አድርገው ስለአቀረቧቸው ትክክልኛውን ግንዛቤ መጽሓፉን ላነበቡ ሁሉ ለማቅረብ እሞክራለሁ፤ በወቅቱ የጠቀሷቸው ድርጅቶች እነዚህ ነበሩ፤ የኢትዮጵያ ሕዝብ ኡብዮታዊ ፓርቲ (ኢሕአፓ)፤የመላ ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ (መኢሶን)፤ወዝአደር ሊግ (ወዝሊግ)፤ማርኪሲስት ሌኒኒስት ሪሾሊሽነሪ ድርጅት (ማሌሪድ)፤ ኡብዮታዊ ሰደድ (ሰደድ)፤የኢትዮጵያ ጭቁኖች ኡብዮታዊ ትግል (ኢጭአት) ደራሲው ስለ ኢሕአፓ የሰጡት ትንታኔ በእርግጥ ለወጣቱ ትውልድ ትክክለኛውን ታሪክ ለማስተማር ከተነሱበት ዓላማ ጋር ይጣጣማል ወይስ አይጣጣምም እስከ ኡብረን እንደው፤ ምዕራፍ 14ና ምዕራፍ 15 ባጠቃላይ የሚገልጸው ስለኢሕአፓ ነው። ከገጽ 243 -333 ዘጠና ገጾችን ይሸፍናል፤ እንደካርታ ጫወታ ማሸነፊያ ጆከር ወይም ሰበዝ ባብዛኛው የመጻፉ ገጾች ውስጥ ኢሕአፓ የሚለው ቃል ተሰግስጓል። ስለ ኢሕአፓ ደራሲው ያቀረቧቸውን ኩነቶች በአምስት ከፍተኛዎቹ ፤ በቀላሉ እውነቱ የት እንዳለ ለማየት እንዲያስችል ነው።

ኡብዮተኞችን መግደል፣ ሴቶችን ለሴተኛ አዳሪነት ማስከብላል፣ የኤኮኖሚ አሻጥር፣ በደርጎቻቸው ውስጥ ሁከት መፋጠር፣ ሀገር ማስገንጠልና ከውጪ አገር መንግሥት ጋር ማበር ናቸው፤

ኡብዮተኞችን መግደል፣ ከገጽ 275-296 ውስጥ 271 ኡብዮተኞች በኢሕአፓ መገደላቸውን እናያለን፤ ወደ ዝርዝሩ ከመግባቱ በፊት ደራሲው በገዛ ብዕራቸው ገጽ 84 ላይ የጻፉትን ኡብረን እንደው፣ አሸከሮች፣ ዘበኞች፣ገረዶች መረጃ ይሰጡናል፤ መሣሪያ፣ገንዘብ፣ንብረት ወደ ሌላ ቦታዎች ማሸሻቸውን ይጠቁሙናል፤ ‘እኛ’ እስከ ዛሬ የበይ ተመልካች ነበርን፣ ዕድሜ ለእናንተ እንጀራ ሊወጣልን ነው! ከእናንተ ጎን ተሰልፈን አቆርቋገሮችን እንታገላለን፤ በማንኛው ጊዜ ትዕዛዝ ብትሰጡን ለመፈጸም ዝግጁ ነን! ከጅመሩ የምቀኞች ኡብዮት አስመስሎታል። ደርግ ነጉሡን ለማውረድ፣ ስልሳዎቹን ለመግደል፣ የመሬትን አዋጅ ለማወጅ ሕዝቡ ደገፈኝ ይል የነበረው እነዚህን እያዳመጠ ነበር። እነርሱም ከነዚህ የተሻለ ግንዛቤ

አልነበራቸው፤ ለሰፈርተኛው ኗሪዎች፣ ወፍጮ ቤት ተላላኪዎች፣ የድግስ እንጨት ፈላጮች፣ ጌሾ ወቃጮች፣ ውለው አድረው፣ ለቀበሌ ሊቀመንበርነት ለአብዮት ጠባቂነት በየመሥሪያ ቤቱም የተሰገሰጉት ይህ መሰል ሰዎች ነበሩ። በቀበሌዎች ተመርጠው አባወራውን በአቆርቋኝ ስም አሳስረው፣ ልጆቻቸውን በኢሕአፓ ስም ጠቁመው ከቀድሞ እመቤቶቻቸው ጋር አልጋ ልውጣ ሲሉ ዝም ማለቱ ይበጅ ነበር ነው የሚሉት? የቤተሰባቸው ጥቃት የተሰማቸው ልጆቻቸው ለመበቀል የቀበሌውን ተመራጭ ተኩሰው ቢገድሉት ተጠያቂው ማነው? ሀገር እመራሉሁ የሚለው መንግሥት ሀገሪቱን ሕግ አልባ አድርጎ፣ የዜጎችን ደህንነት ከማስጠበቅ ይልቅ ራሱ ገዳይ ከሆነ፣ ተጠያቂው ማነው? ሌላው ደግሞ የኢሕአፓ መፈክር የሆነውን ‘ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግሥት ይቋቋም’ በማለት ለሕብረተሰቡ ቅስቀሳ ሲያደርጉ በህቡዕ፣ ወረቀት ሲበትኑ የያዘቸውን ወጣቶች ሲገርፋቸውና ሲያጉሏቸው ፣ ከዚህ እንዲታቀቡ የማስጠንቀቂያ ደብዳቤ ተልኮላቸው አሻፈረኝ ብለው ጥቆማውንም ግድያውንም በማንክለብኝ የገፉትን፤ በመግደላቸው የተሾሙትን፣ ከጥቆማም አልፎ ‘ነፃ እርምጃ’ የወሰዱትን፣ ኢሕአፓም ባሰማራቸው እስኪደሩ አባላቱን ባስገደሉበት ግለሰቦች ላይ ግድያ ፈጽሟል፤ ደራሲው ትንሽ ሚዛናዊ ለመሆን እንኳን አንድም በመንግሥታቸው ታጣቂዎች የተገደለ የኢሕአፓ አባል ስም አልጠቀሱም፤ ቢፈልጉ የስም ዝርዝራቸውን ከየቀበልዎች ማግኘት ይችሉ ነበር፤ ኢሕአፓ የገደላቸውን በሺዎች ብለው ከጠቀሱት የ271 ዱን በዝርዝር ሲያቀርቡ ማለቴ ነው። የከፍተኛ 12 ኗሪው ብረሃኑ ሙሉጌታ ሃያ አራት ንጹሃን መግደሉን ገጽ 274 ገልጸዋል፤እዚህ ላይ ሰለድርጅቱ ጠለቅ ያለ ግንዛቤ እንደሌላቸው አያለሁ፤ ሁለት መረጃዎችን ልስጥ፣ በድብደባ ብዛት ወጣቱ ከዚያም በላይ ገደልኩ ሊል ይችላል፤ ሁለተኛ የ አንድ የቀበሌ ሊቀመንበር ሲገደል በከፍተኛው ባሉ ቀበሌዎች በሙሉ ከታሰሩት ውስጥ ቀደኛ ኢሕአፓ አባል የሚላቸውን በድብደባ ገለጻል አሰኝተው ይገሏቸዋል፤ በመፍክራቸውም አስቀምጥውታል፤ ‘አንድ አብዮተኛ ቢሞት በሺ ፀረ-አብዮተኛ’ በማለት ተፎክሮል፤ ደራሲውም ‘ዲሞን በዲሞፍትር’ ሲሉ ገልጽውታል፤ይህ ወጣት አንድም ገደለ፣ ሃያም ገደለ፣ ወረቀት በተነ፣ ሞት አይቀርለትም፤ ስለዚህ ሌሎች ጓዶችን ለማዳን ከጠቀሱት ቁጥር በላይ ገድያለሁ ሊል ይቻላል፤ ስለ ድብደባ ከተነሣ ያየሁትን ልናገር፣ ከፍተኛ ሃያ ፔፕሲ ማዞሪያ የኤልትክ ዕቃዎች መለዋወጫ መጋዘን የነበረው የከፍተኛው ሃያ እስር ቤት ውስጥ አንድ ወጣት ሲደበደብ ቤታችን ውስጥ አልጋው ሥር ታንክ ተቀብሯል ማለቱን በውቅቱ በአካባቢው በሰፊው ይወራ ነበር፤ ከዚህ የምረዳው የድርጊቱን ኢስቦባዊነት ነው ። ይህም የሆነው የካቲት 1970 ዓ ም ነበር፤ ሌላው ደግሞ በገጽ 274 ላይ የ12 ዓመት ሕፃን ኢሕአፓ የላከው፣ ሰው ገድሎ እማማ ብሎ አለቀሰ ብለዋል፤ ፣ ለባብሌ ቶላ ግድያ ማስተባበያ እንደሆነ ግልጽ ነው። ፤ ደርግ ሕፃኑን ባብሌ ቶላን የኢሕአፓ አባል ብሎ በገደለበት ወቅት ትልቅ ተቃውሞ አስነስቶበት ነበር፤ ኢሕአፓም የደርግን ማንነት ለማጋለጥ ትልቅ የፖለቲካ ቅስቀሳ ሰርቶበታል። በገጽ 270 ላይ ስለርዕስ መምህሩ ፍቃዱ ኡርጋ አገዳደል የተረኩት ትረካ በፍጹም በማንም ሕብረተሰብ ውስጥ የሚደረግ አይደለም፤ አቶ ፍቃዱን ለማስገደል በር ያስከፈተቻቸው ጎረቤታቸው በግል ለኢሕአፓ ትተባብራለች እንበል ግን ቤተሰቧ ላይ መንግሥት የሚወስደውን እርምጃ አታውቅም ማለት ይቻላል? በዚያ ላይ ቤተሰቧና ሕብረተሰቡ እንደሚቃቃር እያወቁት በገሃድ በር አስከፍታ ጎረቤቷን አታስገድልም፤ ይህ ይሆናል የሚል ካለ የራሱ ግንዛቤው ነው፣ ደራሲውም ግንዛቤያቸው ያ ነው፤ ? እውነት ከሆነ የአቶ ፍቃዱ ሞት ያሣዘናል፤ ደራሲው እንዲህ ልባቸው ለሰው ልጆች የሚደማ ከሆነ ‘ነፃው እርምጃ’ እየተባለ ለሚጠራው የግድያ ተግባር ያሰማሩት አረመኔው ግርማ ከበደ የብረሃነና ሰላም ማተሚያ ቤት ሠራተኛ የነበረችውን ነፍስ ጡር ዳር ነጋሽን መግደሉን እንዴት ረሱት? የአዲስ አበባ ሕዝብ አይረሳውም፤ በወቅቱም ድፍን የአዲስ አበባ ሕዝብ ሰምቶት መንግሥታቸውን በመቃወም ሰላማዊ ሰለፍ ወጥቶ ነበር፤ እንጦጦ ያውም ሌሊት በመምህር ፍቃዱ ኡርጋ ላይ የተፈጸመውን ግድያ በዝርዝር ሲያቀርቡት፣ በጠራራ ፀሐይ አራት ኪሎ ከመሥሪያ ቤታቸው በራፍ በዳር ነጋሽ ላይ የተፈፀመውን ግድያ አልሰሙትም፤ በወቅቱ ሕብረተሰቡ በግለጽ የሚያውቀውን ከደ የእኔን ዕውቅልኝ ቢሉት አያዳምጥም፤ በመጸሐፉ ውስጥ የተገለጹት ኩነቶች ከምር ለመውሰድ ይጠራጠራል። ከግድያው ጎራ ሳልወጣ፣ በአዲስ አበባ ከተማ ከሐምሌ 1969-1971 ዓ ም የነበረውን ሁኔታ በወፍ በረር መልክ ላሳያቸው፣ በሃያ አምስቱ ከፍተኞች፣ ከዘጠና የማያንሱ ቀበልዎች ውስጥ በኢሕአፓ የተጠረጠሩት እንደ ድርጊታቸው ከብደት ይታሰራሉ፤ እነዚህ ተጠርጣሪዎች በድብደባ የገደሉም ያልገደሉም ገለጻል አሰኝተዋቸው በታይፕ በተፃፈ ሰነድ ላይ ያስፈርሟቸዋል፤በሌላ ቀበሌ የተገደለ የቀበሌ ሊቀመንበር ወይም አብዮት ጠባቂም ከኖረ ባልነበሩት አካባቢም ቢሆን ገድያለሁ ብለው እንዲፈረሙ ይደረጋሉ፤ ወጣቶቹን ለአራት ለአምስት ጊዜ ካሰቃዩአቸው በኋላ ነው ገድያለሁ ብለው የሚፈረሙት፣ ሌላ ጠቋሚ ካልመጣ ይህንን ሁሉ ሥቃይ ተቋቋመው የሚድኑም ፣ የሚገደሉም ነበሩ፤ ገዳዮቹ ሌሊት በስምንት ሰዓት ላይ በጫት መርቅነው፣ በመጠጥ ስክረው ይመጣሉ፣ በመጋቢት ወር 1970 ዓ ም በከፍተኛ ሃያ ቀበሌ 40 ነበር። ሃያ አራት ወንዶችና አራት ሴቶች ውስጥ አሥራ ሁለት ወጣቶችን ለመግደል ይወስዳሉ፣ ገዳዮቹ የአባቶቻቸውን ስም ባላስታውሰም፣ ፍሬው፣ ማስረሻ፣ እና ገበረመድህን ይባላሉ። የከፍተኛውን ካድሬ ስም ተዘነጋኝ፣ የከፍተኛ ሁለትና የከፍተኛ ሃያ ካድሬ ነበር። ግድያው ከቀበሌው አጥር በር ላይ ተጀመረ፤ ቸሩ ነበር፣ የተገደለው፣ ቸሩ የኮከበ ጸባሃ ሁለተኛ ደረጃ መምህር ነበር፣ ለማንበብ

መጽሐፍ ካነሣ ገጾቹ ቢበዙም በአንድ ቀን ፉት ይለዋል፤ ከመገደሉ አንድ ሳምንት ቀደም ብሎ ዓለም አቀፋዊ የሴቶች ቀን (March 8) ለማክበር ሴቶች እህቶቻችን በዐሉን የሚመለከት ጽሑፍ እንዲዘጋጅ ጠየቁ፤ እኔና ቸሩ ሐላፊነቱን ወስደን ስለነበር ስለሕብረተሰባችን እጅግ የታመቀ ዕውቀት እንዳለው የተረዳሁት ያኔ ነበር፤ ‘ድርብ ጭቁኗ’ በሚል ርዕስ በድራማ መልክ አዘጋጅቶ፤ በምን ይታጀብ ሲባል? ቸሩ ጊዜ አለወሰደበት ‘አምጭልኝ እህቱ’ የሚል ግጥም ጽፎ ዜማ አወጣለት፤ ሁሉንም ሥራ ያቀነባበረው ቸሩ ነበር ። አራቱ ሴቶችና ስድስት ወንዶች ተሳታፊ ሲሆኑ የቀረነው ተመልካች ሆንን፤ ደራሲው ስለድርጅትና አባላት በሰጡት ትንታኔ ውስጥ ስለንቁ ምሁራን የሰጡትን ትንታኔ ቸሩ ያሟላዋል እላለሁ፤ ቸሩ ለመገደል ሲወጣ አንዱ ገዳይ የለበሰከውን ኮት አውልቅ ሲለው ‘ለሀገሬ ከዚህ የተሻለ ነገር ትቼላት የምሄደው ይኖኝ ይሆን? አወልቃለሁ፤’ የመጨረሻዋ ቃሉ ናት፤ የተገደለው በእውቀቱ ልቆ በመገኘቱ ብቻ ነበር። አሥራ አንዱ እጃቸው እንደታሰረ በአውራ መንገዶች ላይ በጥይት ተደብድበው ተገደሉ።

ኢሕአፓ ሴቶቹን ለሴተኛ አዳሪነት ማሰማራቱንና ማስከብላሉን፤ ከገጽ 257-258 ታገኙታላችሁ፤ ደራሲው ኢሕአፓ ያልደረሰበት የሕብረተሰቡ ክፍል እንደሌለ በሰፊው በመጻፋቸው ውስጥ ገልጸውታል፤ ስለዚህ የቡና ቤት ሠራተኞችን፣ ወጥ ቤት ሠራተኞችን፣ አልጋ አንጣፊዎችን፣ ዘበኛዎችን፣ መጠጥና ምግብ አቅራቢ ሴቶችንም እንደማንኛው ሰው እኩል መብት እንዳላቸው አስተምሯል፤ ይህን ያስተምረ ድርጅት ሴቶችን ለገንዘብ ለወሲብ ሥራ አሰማራ ሲሉ በማስረጃ አስደግፈው አይደለም። ኢሕአፓም ሆነ ሌሎቹ ግራ ዘመም ድርጅቶች በሴቶች መብት ጥያቄ ላይ የማያወላውል አቋም አላቸው። በሃምሳዎቹ ለሸቀጥ ማራገፉያ ለባህል ብረዛ ሴቶችን ሚኒስቴርነት የሚባለው ቀሚስ አልብሰው የፋሺን ሾ ተብሎ በጊዜው የቀዳማዊ ሃይለሥላሴ ዩኒቨርሲቲ ሲቀርብ ተማሪዎች ያስቆሙት በገማ ዕንቁላል በመዋጋት ነበር፤ የዚያ ትውልድ አካል የሆነውን ኢሕአፓን ሴት ጓዶቹን ለወሲብ አሰማራ ብለው እንደ (pimp) መቁጠሩ፤ ውኃ አያነሣም፤ በኢሕአፓና በደርግ መካከል የማይታረቅ ቀራኔ ቢኖርም በመጽሐፍ መልክ አንድን ድርጅት ለማጋለጥ ሲባል ቆራጥ ሴቶች የሞሉበትን ውሎ አፈር አልብሰ ለወሲብ ተሰማሩ ማለት በጣም ያሳፍራል፤ የወሲቡ ጉዳይ ከተነሣ ከ66 አብዮት እስከ 1972 ዓ ም ባሉት ዓመታት መካከል የወጣቱ አዝማሚያ ምን ይመስል ነበር? ከ1972ዓ ም ኢሕአፓ የከተማውን የፖለቲካ እንቅስቃሴ ካቆመ በኋላስ ? ይህንን የሀገሪቱ ዜጎች ይፍረዱት፤ አሁን በአለም ዙሪያ በሴት እህቶቻች ላይ እየደረሰ ያለው ሰቆቃ ደራሴው ይመሩት የነበረው መንግሥት ጥንስስ ነው፤ ሌላው ቀርቶ መንግሥት አለን ብለው የሀገር ሕልውና ለማስከበር በጅግንነት የሞቱ ጅንጌሎችና ባለሌላ ማዕረግ ወታደሮች ልጆች በየበረሃው ተደፍተው ቀርተዋል፤ ውጭ አገር የወጡትም ቢሆኑ ያለፉበት ሰቆቃ ሁኔታ ብዙም በሕይወት እንዲኖሩ አላደረጋቸውም፤ በደራሴው ጠቅላይ ሚኒስትርነት የታየው፣ የደርግ አባሎችና ካድሬዎቻቸው በአዲስ አበባና በየክፍለሀገራት በሴቶች ላይ የፈጸሙትን በደል ለመግለጸ መጽሐፍ ያጽፋል። በገደሏቸው ሹማምቶች ቤተሰብና ሴት ልጆቻቸው ላይ ያደረሱትን ሆድ ይፍጀው፣ ድፍን ያአዲስ አባባ ሕዝብ የሚያውቀውን ‘አረመኔው ግረማ ከበደ’ በሎ ሰም ያወጣለትን ነፍስ ገዳይ በመጽሐፋቸው ያላወጡ፣ ጓዶቻቸው በሴቶች ላይ ያደረሱትን በደል ይጽፋሉ ብዬ አልጠብቅም። ምክንያቱም ባጠቃላይ አቅራቢዎቻቸው ሚዛኑን ያልጠበቀ፣ የኢትዮጵያዊነት ጨዋነት የገደለው ነው። ኢሕአፓ የፖለቲካ ድርጅት ነው፤ የራሱ የሆኑ ብዙ ሰህተቶችን ፈጽመዋል፤ በሀገራችን በግለጽ መነጋገሩ ቢኖር ኖሮ አፍረጥርጠን የሁሉንም ወገን እናየው ነበር፤ ሆኖም ኢሕአፓ የመንግሥት ሥልጣን አልደዘም፤ በትግሉ ግን የሴቶችን ድረብ ጭቆና ተቀብሎ በተግባር አውሏል፤ ድርጅቱን ጭላት እቀባለሁ ብለው ማስረጃ ለማያቀርቡበት ጉዳይ የታጋይ ሴቶችን ሰም ማጉደፉ ለማንም አይበጅም። ‘ለሴተኛ አዳሪነት በጎረቤት አገሮች አሰማራ፣’ ሲሉ፤ ከየትኞቹ የጎረቤት አገሮች? ሰውዬው ያለው ነገር መጣ፣ ‘ዋሽልን እዋሻለሁ ነፋስ በወጥመድ እይዛለሁ፤’ ይመስላል፤

ኢሕአፓ በኤኮኖሚው መስክ የፈጸመውን አሻጥር እንየው፤ በመንግሥት እርሻዎችና በመገልገያ መሣሪያዎች ላይ ያደረሰውን ውድመት ገልጸዋል፤ የመንግሥት እርሻ የሚባል ነገር የለም፤ ከመሬት አዋጅ በፊት ትልልቅ እርሻዎቻቸው የግለሰቦች ነበሩ፤ ስለተወረሱት ሰፋፊ እርሻዎች የሚያወሩ ከሆነ መሬት በመንግሥት ቁጥጥር ሥር ሲውል እርሻ መሆኑ ቀርቶ ያደረ ማሳ ነው የሚሆነው፤ ለዚህ ተጠያቂ የሚሆነው ያለ ዕቅድ የሚሰራው መንግሥት ብቻ ነው። የሀገር ንብረት መውደም የመሬቱ ማደር ያስቆጫቸውና አንድ ነገር እናድርግ ብለው ነጋሽ ሣህሌ ከአጋርፋ ባሌ፣ ታደስ ይርገጤ ዶዶላ ባሌ ይነሣሣሉ፤ ሁለቱም የኢፒድ ሠራተኞች ነበሩ፤ የማሳው ማደር የትራክተሩ መውደም የሚመለከትው የእርሻ ሚኒስትር ተወካዮችን ነበር፤ የሰዊድን መንግሥት ለኢፒድ በሚልከው ባጀት ሠራተኞቹን አስተባብሮ የተወረሰውን ማሳ በተወረሱት ትራክተሮች አርሶ ስንዴ ዘራው፤ ይህን ያደርግ የነበረው ከካድሬዎች በመሸሸግ ነበር፤ 200000 ኩንታል ስንዴ አምርቶ ከማጋዘን አግብቶ ለቤሔራዊ ሐብት ልማት አስረከበ። ባሌ በክረምት መንገዱ አስቸጋሪ ስለሚሆን ባአስቸኳይ እንዲያጓጉዙ ነግሯቸው ተመለሰ፤ አስር ሺ ኩንታል በማጋዘኑ ቀርቶ ስለነበር በፍሳሽ ጥቂት ኩንታል ይበላሻል፤ ገበሬዎች ይህን ስንዴ ከሰብል በኋላ

ሊተኩሉት ለዘር ይጠይቁታል፤ በራሱ ለገበሬዎቹ መስጠቱ ያስጠይቀኛል፤ በማለት በአካባቢው የደርግ አባሉ ይመጣል ስለሚባል ሲመጣ ጠይቁት ይላቸዋል፤ የደርግ አባሉ ይመጣል ይጠይቁታል፤ ማነው ያስቀመጠው ይላል ነጋሽ ነው ይሉታል፤ በ1968 ዓ ም ክረምት ላይ በባሌ ክፍለሃገር ኢሕአፓ የኤኮኖሚ አሻጥሮ ሠራ ተብሎ በቴሌቪዥን በተደጋጋሚ ለአዲስ አበባ ሕዝብ ቀረበ፤ ነጋሽ ሣህሌ በኢሕአፓ አባልነት በኤኮኖሚ አሻጥረኝነት ታሰረ፤ ደራሲው ገጽ 315 ላይ የእርሻ ሚኒስትሩና የቤሔራዊ ሐብት ልማት ሚኒስትሩ መታሰራቸውን ገልጸዋል፤ መንግሥቱም ይህን ያልተጣራ ነገር ይዞ በራከረዩ ሲል እነ መቶ አለቃ አለማየሁ ኃይሌ ጅንጋል ተፈሪ ባንቴም ቁም በአንደኛ ብለው ሥልጣኑን የተፈታተኑበት መነሻው ያ ነበር። ነጋሽ መንግሥትን ቤሳ ቤቲን ሳያስወጣ ላመረተው ምርት ማስረጃዎቹን ቢያቀርብም ሊቀበሉት አለፈለጉም፤ ለእውነት ብሎ የቆመ አልነበረም፤ ነጋሽ አሥራ አራት ራሱን በአንድ ጉድጓድ በጥይት ተደብድበው ተገደሉ፤ አንዱ አብረው የተገደሉት፤ የሐረር ሕዝብ እንደራሴ ሻለቃ አድማሴ ዘለቀ፤ ወንድም ናቸው፤ የታወቁ አርበኛ ነበሩ፤ ሃይሌ ዘለቀ ይባላሉ። አስከሬናቸው ያረፈበት ምድር ላይ የኢሣፓ ጽፈት ቤት ተሰርቷል፤ ባሌ ጎባ ስትደርሱ Welcome to Bale Goba ከሚለው በስተግራ ታገኙታላችሁ። ታደስ ይርገጤም የተወረሱ ማሳዎች ለጊዜው በመንግሥት ቁጥጥር ሥር ቆይተው፤ ባጅት ተመድቦላቸው ይታረሱ፤ የከተማው ቦዘኔ በቀን ሠራተኛነት ይሰራ፤ ቢል ለገበሬው አንዳይከፋፈል አሸጥር ነው ብለው ሊያሰሩት ሲያሰሩ አምልጦ አዲስ አበባ ቢገባም አላመለጠም፤ ይዘው ገለውት ካሳቸሰ እርሻ ሚኒስትር ጽፈት ቤት በራፍ ጣሉት። እነዚህ ወጣቶች መሥሪያ ቤታቸው እንደተዘጋ ለድህረ ምርቃ አሜሪካ እንዲሄዱ አለቃቸው አመቻችቶላቸው ነበር፤ ሀገራችንን በመስቀለኛ መንገድ ላይ ትተናት አንሄድም ብለው የቀሩ ናቸው፤ አለቃቸው ዛሬ ከስደት ተመልሰው ሀገር ቤት ይኖራል።

በደርጎች ውስጥ ኢሕአፓ ቀውስ በመፍጠሩም ደራሲው ይወቅሳሉ፤ እርስ በእርሳቸው ለሥልጣን ሽኩቻ ባደረጉት መገዳደልም ኢሕአፓን ተጠያቂ ያደርጋሉ፤ ተጨባጭ ማስረጃ አያቀርቡም፤ በአንድ በህቡዕ በሚሰራ ድርጅት ውስጥ ግለሰቦችን አባል ናቸው ማለት ይከብዳል። በደርግ ውስጥ የሚታየው በችሎታና በሥራቸው በታወቁና ሻለቃ መንግሥቱ ያሉት ሁሉ ይሁን በሚሉ መካከል ነበር፤ ኢሕአፓም ደርግም የሚከተሉት ርዕዮተ ዓለም ሰሻሊዝም ነው፤ ከደርግ ውስጥ የነበሩት ሊሂቃኑ የኢሕአፓን ስለ ሰሻሊዝም የሚሰጠውን ትንታኔ ሊወዱት ይችላሉ፤ ግን አባል ናቸው ማለት እንዴት ይቻላል? ለምሳሌ የመኢሶን አባል የሆኑት አቶ አበራ የማንክብ በልዩ ልዩ መገናኛ ብዙሃን በሰጡት ቃል መጠይቅ መቶ አለቃ አለማየሁ ኃይሌና እርሳቸው አንድ ቤት እንደሚኖሩ ነው፤ ስለመሬት ጉዳይ አብረው እንደሰሩ ተናግረዋል፤ ደራሲው የመቶ አለቃ አለማየሁ ኃይሌን ቀደኛ የኢሕአፓ አባል አድርገው አቅረብውታል። በግልጽ የሚታየውን በዕውቀታቸው በሚተማመኑትና በተጨማሪ በአድርባዮች ስብስብ በሚመሩት በሻለቃ መንግሥቱ መካከል ያለውን ቅራኔ ከመግለጽ ተቆጥበው ማረጋገጫ በማይሰጡበት ጉዳይ ላይ አተኮረዋል።

ኢሕአፓን፣ ሀገር በማስገንጠል፣ በፀረ-ኢትዮጵያዊነት፣ ከውጪ አገር አበሮ ሀገራችንን በመውጋቱ፣ በገዳሐሪፍና በሞቅድሾ ቢሮች በመክፈቱ ያወግዙታል፤ ደራሲው ሥልጣን ላይ በነበሩበት ወቅት መንግሥታቸው ወያኔ ኤርትራን ለማስገንጠል ይዋጋ እንደነበር ለኢትዮጵያ ሕዝብ ይነግሩት ነበር። ወያኔ መስራችም አቦ ስህባት ነጋ ኤርትራን በማስገንጠላቸው ጃሎ መገን ሲጮኩና ይሰማሉ፤ ደራሲው በምን መረጃ ኢሕአፓን አስገጣይ እንዳሉት አላብራሩም ፣ ይህን በታሪክ የሚያስወቅስ ተግባር በኢሕአፓ ላይ ሲለጥፉ ማስረጃ ማቅረብ ግድ ይላቸው ነበር፤ ወያኔን ከታሪክ ተወቃሽነት ለማዳን ሲሉ ለሕብረቤሄር ይታገል የነበረን ድርጅት አስገንጣይ ማለቱ ማንንም አይሳምንም። ከጥላቻ በመነሳት ብቻ ፍትው ብሎ የሚታየውን ሐቅ ማወላገድ ታሪክ ማስተማር አይሆንም። በተጨማሪ ዛሬ የሚታየው ሕዝቡ ወያኔን ፀረ-ኢትዮጵያ እያለ ሲያወግዝ ነው፤ ካለ ወደብ አስቀረኝ፣ ለም መሬቴን ሸጠ፣ ሀገር ቆርሶ ለባዕድ ሰጠ፣ የዘር ፖለቲካ አሰፋፋ፣ ወገን ከወገኑ አጣላ የሚሉትን ምክንያቶች ይሰጣል፤ ኢሕአፓ ሥልጣን ይዞ ሀገር ሣይመራ ደርግ በመፋለሙ ብቻ ፀረ-ኢትዮጵያ ሊሆን ይችላል? ወይስ ወያኔን ከየታሪክ ተወቃሽነትን ለማዳን ሆን ተብላ ሰሞኑን የቀረበች ናት? ኢሕአፓ በሞቅድሾ ቢሮ አልነበረውም፣ በሱማሊያ በኩል ከሀገር ወጥተው በዓለም ዙሪያ የሚገኙ ኢትዮጵያውያን ሊመሰክሩ ይችላሉ፤ ፣ ከደርግ ጋር ተሰልፈው ነፍስ ያጠፉ ጭምር ለስደት ሱማሊያ ሲገቡ ኢሕአፓ ነን ነበር የሚሉት፤ እነሱ ሳይቀሩ ሊመሰክሩ ይችላሉ። በሀገር ቤት አንድ አባባል ነበር፣ ‘ዲሞክራሲያ’ እንደ ወንጂ ሰኳር በአይሮፕላን፣ በመኪና፣ በአጋሰስ፣ በአህያ፣ በግመል ተጭና የገጠር ከተማዎችን አዳርሳለች። ነጋዴው መርካቶ የተበተነን ወረቀት ለእርሱ የሚጠቅመው ነገር ያለበት መስሎት ከመንደሩ ይዞት ይመጣል። ብዙ ጊዜ አስተማሪዎችን ወይም የተማሩ ልጆቹን ያስነብባል። የኢሕአፓ ልሳን መሆኗን ያወቁ አንዲን ቅጽ እንኳን ያነበቡ ኢሕአፓ ነን ማለት ይጀምራሉ። ‘ዲሞክራሲያ’ በግመል ተጭና አጋዴን ለመግባት ማን ይከለክላታል? የዕድገት በሕብረት ዘማቾችንም አንርሳ፤ ደርግ በከተማ ኢሕአፓ ላይ ሲዘምት በሐረር፣ በድሬደዋና በጅጅጋ

የነበረው ወጣት የኮበለለው ወደሱማሌ ነው፤ ጥቂት ሱማሌኛ ተናገሪ ወጣቶች በምዕራብ ሱማሌ ሰም የሚቀሳቀሱትን ቡድኖች ተቀላቅለዋል፤ የኤርትራ፣ የትግራይ ወጣቶችም አድርገውታል፤ እነዚህን ነበር ደራሴው ከውጭ አገር አብሮ ሀገሩን ወጋ ብለው ያቀረቡት፤ በዚያን ወቅት መሣሪያ የታጠቀ ቡድን ደርግን እዋጋለሁ ይል እንደሆን እንጂ ኢትዮጵያን እዋጋለሁ የሚል አልነበረም። የኢሕአፓን መጨረሻ በዚህ ልቋጨው፣ አንድ ወጣት በኢሕአፓነት ሲፈለግ ከአካባቢው ለሁለት ዓመት ከተሰወረ በኋላ ወደ መንደሩ ይመጣል፤ የዘመዱ ጓደኛ የሆኑ አሮምኛ ተናጋሪ በአሮምኛ ‘ ወራ ከረራ ደጋለሙ’ በቀዬው ላይ ቆሞ የሚዋጋው ክፍል ነህ? ካሉ በኋላ፤ አዎ ስላቸው ‘ወራኒ ዴሲ ገሊ ኦዴሲ’ ወጣተህ ሸሻና አውራ ግባና! ጠላትህን አቁስለህ ገብተህ ታወራለህ፤ ምን ዋጋ አለው ማለታቸው ነው።

ስለ የመላው የኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ (መኢሶን) 341 ላይ የመኢሶንና የደርግን ፍቺ መቃረቡን እናያለን፤ የመኢሶን አባላት ኮሎኔል መንግሥቱ ኃይለማሪያምን እጁን ይዘው፣ የሶሻሊዝምን ሀ ሁ እንዳላስቆጠሩት ዕውቅት ከሥልጣን ይመጣ ይመስል፤ ለመኢሶን አባላት ስለአገራቸው ወቅታዊ ፣ ወታደራዊ፣ ፖለቲካዊና ኢኮኖሚያዊ ገለጣ አደረጉላቸው ይሉናል። ከውጤቱ እንዳየነው ሊገላቸው እንዳስፍራራቸው ነው። በዚሁ ገጽ ላይ የመኢሶን አባላት በሀገሪቱ ተበትነው ለሚገኙት አባሎቻቸው ሳይሆኑት የሱማሌ ጦር ወደ መሐል ሀገር እየገለገሰ መምጣቱን አይተው በፍረሃት ፈረጠው ይሉናል፤ ከአባላቱ አንዱ ብልጣ ብልጡ አሥር ሺ የኢትዮጵያ ብር ይዞ በቦሌ መኮብላትን አልሸሸጉም፤ በመጽሐፋቸው ውስጥ የሸሸጉን ነገር ቢኖር ግን፣ ሀገር ወዳዱ እያሉ የሚያቆላጹት ፕሬዘዳንት መንግሥቱ ኃይለማሪያም የወያኔና የሻዕብያ ሀገር አጥፊ ሽፍቶች ወደ መሐል ሀገር ሲገቡት አይቶ፣ ከግማሽ ሚሊዮን በላይ የሆነ ሠራዊት ከነሙሉ ትጥቁ በትኖ፣ መጠኑን ያልነገሩንን ገንዘብ ዘርፎ፣ ሀገርና ሕዝብ አጥፍቶ፣ አይሮፕላን ጠልፎ ወደ ዙባቤ ስለጠፋው ያሉን ነገር የለም። ይበልጥ ያተኮሩት በሕይወት ስለሌሉት፣ እንደ ዱኩላ አድነው ስለገደሏቸው፣ የፍጥኝ አስረው ስለረሸኟቸው፣ ገድል ነው። ስለ መኢሶን ድርጅት አባላት ያቀረቡት ግንዛቤ ማናቸውን የድርጅ አባላት ይመለከታል፤ ‘የመኢሶን አመራር አባላት ሁሉም በከፍተኛ ደረጃ የተማሩ ይሁኑ እንጂ አገራቸውን በጥልቀት አያውቁም፤’ የደርግ አባላት ደግሞ ይበልጥ ሀገሪቱን አለማወቃቸውን ዘለውታል።

ስለወዘ ሊግ መስራቹ ዶክተር ሰናይ ልኬ ብቃትና ስዕብና ጥሩ አድርገው አቅርበውታል፤ ከሠራዊቱ ውስጥ ብቃት ኖሯቸው ለወዘሊግ አባላትን የተመለሱትን ገልጽዋል፤ እርሳቸው የእርሱ ምልምል መሆናቸውን አልነገሩንም፤ ሌሎች ጓደኞቻቸውን በሰደድ ድርጅት ስርጎ ገብነት አጋልጠው ለመንግሥቱ ኃይለማሪያም ግድያ አሳልፈው ሰጥተዋቸዋል፤ ስለጓደኞቻቸው አሟሟት ያሉት ነገር የለም።

ደራሲው እንዳቀረቡት የአብዮታዊ ሰደድ መስራችም ሊቀመበርም መንግሥቱ ኃይለማሪያም መሆናቸውን ነው። ለምን እንደመሠረቱት በገጽ 345 ላይ ገልጽውታል፤ የዶክተር ሰናይ ልኬን ከወታደሩ ውስጥ በዕውቀት ላቅ ያሉትን ለወዘሊግ መመልመሉ ለሥልጣናቸው አስጊ ሆኖ ስለአገኙት መሆኑ ግለጽ ነው፤ ደራሲው አደጋ ካለው ወዘሊግ ወደ ሰደድ ያደረጉትን ሽግግር በለውሳስ አለፍውታል፤ የድርጅቱን ፕሮግራም ማን እንዳቀረው አልነገሩንም፤ መቼም በሰደድ ወር ሀ ሁ መንግሥቱና ለገሰ አስፋው ሊሆኑ አይችሉም፤ እርሳቸው ቢሸሸንም እኔ ልገራቸው፤ ገጽ 354 ላይ ከአሲንባ ከኢሕአፓ እጃቸውን የሰጡ ብለው የአምስት ግለሰቦችን ስም ዝርዝር ጽፈዋል፤ ከነዚህ ውስጥ የሊቀመበሩ የቤተሰብ አባል ነው የሚባለውን የአያሌው ከበደን ስም ሆነ ብለው ዘለውታል። የአብዮታዊ ሰደድን ያዋቀሩት ተስፋዬ መኮንንና አያሌው ከበደ ዋናው ተዋናኞች ነበሩ፤ አያሌው ከበደ በየክፍሉ ላይ እየዘረ በአንድ እጁ የማሌሪያ ልሳን የነበረውን ሪቮሊሽንን ሲያድል፣ በሌላ እጁ የሰደድን ፕሮግራም እያደለ ለድርጅቱ ብሮክራቱን ይመለምል ነበር።

እንደ ደራሲው አቀራረብ በግልቡ ካየነው፣ ሰደድና ማሌሪያ የተለያዩ ድርጅቶች ሊመስሉን ይችላሉ፤ ሰደድ ሲባል የወታደሩን ክፍል ስለሚያጸባርቅ፣ የቡርጌሱን ምቹት ለመጠበቅ በስላቅ ማሌሪያ ተቋቋመ፤ በእርግጥ የሥልጣኑን የአንበሳውን ድርሻ ያለው ሰደድ ነበር፤ ስለዚህ ማሌሪያ የሰደድ ዣንጥላ ያኝ ነበር።

የኢትዮጵያ ጭቁኖች አብዮታዊ ትግል (ኢጭአት) ከገጽ 357-359 ይህ ድርጅት በተቀሳቀሰበት አካባቢዎች የፈጸማቸው ን እኮይ ተግባሮች ጽፈዋል፤ መታወቅ ያለበት በህቡዕ ከሚቀሳቀሰው ከኢሕአፓ በስተቀር የቀሩት በመንግሥት ዕውቅና የሚሰሩ ናቸው፤ ስለዚህ ለተፈጸሙት ጥፋቶች ተጠያቂው የራሳቸው መንግሥት ነው። ለምሳሌ በባሌ ክፍለሀገር የተመደቡት የደርግ አባላትና የኢጭአት ካድሬዎች እጅና ጓንት ሆነው ሠርተዋል፤ አቆርቋኝ፣ አደሃሪ ፣ ነፍጠኛ፣ ኢሕአፓ በማለት ማገርና ግድግዳ ሆኖ ሀገሩን አስከብሮ የኖውን የሕብረተሰብ ክፍል እየመረጡ አጥፍተዋል፤ በጋራ የሚገሉት፤

የሚያስገድሱት አከተመ ፣ አካባቢውም የጅግና መካን ሆነ ፣ ሕዝቡም በየአቅጣጫው ወደ ጫካ ገባ፣ አቅም ያለው ሱማሌ ሄዶ በሱማሌ አቦ ስም መሣሪያ ታጥቆ በጫካ መሸገ፣ በደርግ አባሉና በኢጭኦት አባላት መካከል የሥልጣን ሽኩቻ ተፈጠረ፣ ‘የኢጭኦት ካድሬዎች’ ‘መጤ፣ ነፋጠኛ’ እያሉ የአማራኛ ተናጋሪውን እንዲባረር ቅስቀሳ እንዳደረጉ ፤ ካለደርግ አባሉ እውቅና የሚደረግ ነገር የለም። ‘መጤ’ የሚለው ቃል የመጣው የሸዋው አሮሞ ፣ የእስልምና ተከታይ በሆነው አሮሞ መሬት ላይ ሰፍሮ በኩል አራሽነት ያርስ ነበር፤ ከመሬት አዋጅ በኋላ በመሬት ድልድል ምክንያት በተፈጠረው ግጭት ብቅ ያለ ቃል ነበር፤ ደራሴው አጋነውታል። በደርግና በኢጭኦት መካከል ቅራኔው ሰፍቶ ኢጭኦቶች በየቅጣጫው መኩብላቸውን እናያለን፤ በሐረርጌ በባሌ በአርሲ ክፍለሃገራት የትጥቅ ትግላቸውን ለማድረግ መሰማራታቸውን ጽፈዋል፤ በባሌና በአርሲ ዋቅ ጉቱ ከሚመሩት የአሮሞ ነፃነት ግንባር ለመቀላቀል መረባቸውን መዘርጋታቸውን ገልጸዋል፤ የአሮሞ ነፃነት ግንባር የሚሉት ደርጅት የትጥቅ ትግል የሚያካሄድ በሐረር፣ በባሌና በአርሲ አልነበረም። ዋቅ ጉቱ በባሌና በአርሲ፣ ሼክ ኢብራሂም ቢሊህ በሐረርጌ በሱማሊያ መንግሥት የሚረዳው ‘የሱማሌ አቦ’ ንቅናቄ መሪዎች ነበሩ፤ በእርግጥ ጃራ የኢጭኦት አባል ባሮ ቱምሳንና ሌሎችን እርግጠኛ አይደለሁም፤ ‘አሮሚያ’ የሚለው ስም የተፈጠረው ወያኔ ሀገራቷን ከተቆጣጠረ በኋላ ነው፤ ጃራ የእስልምና ሃይማኖት ተከታይ አሮሞ ነው፤ ‘አሮሚያ ኢስላሚያ’ የሚል ድርጅት አልነበረም፤ የነበረው በሱማሊያ የሚረዳው የሱማሌ አቦ ድርጅት ነው፤ የነባሮ ቱምሳ ችግር ሊሆን የሚችለው በሱማሌ አቦ ውስጥ ከተሰገሰጉት የሱማሊያ ሰላዮች ነው፤ የተማረ ሰው አይፈልጉም፤ የክርስትና ሃይማኖት ተከታይ ከሆነ በሰላይነት ይጠሩጥሩታል፤ በተለይ ዐርብ ሮብን የማይጸም፤ እነርሱ የራዱትን ሥጋ የሚበላ ከሆነ በአይን ቁራኛ ይጠበቁታል፤ መጨረሻው ሞት ሊሆን ይችላል። እነባሮ ቱምሳን የዘመኑ አማሮች ወይም ዴጤዎች እገምታለሁ፤ ምክንያቱም ከባሩ ቱምሳ ጋር የተገደለው የባሌ ክፍለሃገር ምክትል አስተዳዳሪ የነበረው መገረህ በሪ ይገኝበታል፤ ባሌን ሲያስተዳድር ከመስኪድ ሄዶ ‘እስላም ያረደው ክርስትያን ያረደው ብሎ የከፋፈሏችሁ አዳሃሪያን ናቸው’ ብሎ በመቀስቀሱ ትልቅ ተቃውሞ ገጥሞት ነበር፤ በሱማሌ አባ ውስጥ የሱማሊያ ሰላዮች ካለሆኑ በስተቀር መሪዎቹ ለአርቶዶክስ ተከተዮችና ለቤተክርስቲያን ትልቅ ክብር አላቸው። ያም ያለምክንያት አይደለም፤ በኢትዮጵያ ላይ ያገባበው ሰሻሊዝም ሁለቱንም የሀገሪቱን ሃይማኖቶች ያጠፋቸዋል ብለው ሰለሚያሰቡ ነው። ደራሴው ‘የኢጭኦት ልሳኑ ነፃነት ያሉት’ የአማርኛው ፍቺ ነው፤ ልሳኑ ‘ቢሉሱማ’ ይባል ነበር፤ በተከታታይ ከሦስት እትሞች በላይ አላወጣም። ኢጭኦትን ለማጋለጥ ብለው፣ ሰለ16ኛው ክፍለ ዘመን የግሪኝ መሐመድ ወረራ ትንታኔ በመስጠት፣ ሌላ ስህተት ውስጥ ገብተዋል፤ በመጀመሪያ ግራኝ መሐመድ ቤተክሪያተኞችን፣ የሀገር ቅርጾችን፣ ክርስቲያኖችን አጥፏቷል፤ በወረራቸው አካባቢዎች መሲኪድ አሰርቶ ቁራን እንዲሰበክ አላደረገም፤ ሰለዚህ ሃይማኖት አላስፋፋም። አሮሞች ግራኝ መሐመድን እየተከተሉ የወረራ ዘመቻ አካሄዱ፣ አማራውንና ሌላውን ጎሳዎች አባረው የያዙትን አካባቢ አሮሞ አደረጉት የሚል ትንታኔ ሰጥተዋል፤ በአንድ ጎኑ ሰለእስልምና መስፋፋት ይናገራሉ በሌላ ጎኑ ሰለአሮሞ ቤሄር አመጣጥ ይገልጻሉ ይህ ሁሉ የኢጭኦትን ስህተት የመንግሥታቸውን ትክክልኝነት ለማሳየት ነው፤ መታወቅ ያለበት በ16ኛው መቶ የነበረችው ኢትዮጵያ የዛሬቱ ኢትዮጵያ ናት፤ “ መክሸፍ እንደ ኢትዮጵያ ታሪክ” ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማሪያም 2005 ዓ ም ከገጽ 207-211 ያሉትን ካርታዎች መመልከት ይበቃል። ያንን ካርታው ላይ ያለውን ሀገር ወሰን አሰከበሮ እስከዛሬ ያቆየው የአንድ ጎሳ አባል እንዳልሆነ እናውቀዋለን። የውጭ አገር ታሪክ ጻፊዎች በፃፉት ላይ ተመርክዞ ከትንታኔ መግባቱ ጥቅም የለውም። ሰለግራኝ መሐመድ ከተነሣ በሕብረተሰባችን የሚነገረው አፈ ታሪክ ያሳምነኛል፤ የግራኝ መሐመድን ኢትዮጵያዊነት ይቀበላሉ፤ በቤተክርስቲያኖችና በምዕመናኑ ላይ ያካሄደው የግል ብቃት እንደሆነ ያቀርቡታል፤ ቄስ የነበረው አባቱ እስላም ከነበረችው እናቱ ፍትህ ሥጋ ፈጽሞ ጥምጥሙ መስሎት ጉፍታዋን ጠምጥሞ ለቅዳሴ በመግባቱ ቄሶች አባቱን በማቋሚያ ቀጥቅጠው ስለገደሉበት ለብቃት ያደረገው ጦርነት ነው፤ ይባላል። ሰለአማራውና አርቶዶክስ ሃይማኖት ሲነሣ ሰለ ቀድሞው ጠቅላይ ሚኒስትር መለስ ዜናዊስ የሚነገር ነገር ይኖር ይሆን?

ምዕራፍ 17 ላይ ከገጽ361-396 አገራችን በሱማሊያ መወርሯን ያትታሉ፣ ደርግ የሱማሊን ወረራ በማስቆሙ ራሱን ማሳያ አድርጎ አቅርቧል፤ ለኢትዮጵያ ሕዝብ የሱማሌ ወረራ አዲስ ነገር አይደለም፤ ብዙ ጊዜ ሞክራ ሕዝቡ ባለው መሣሪያ ከሠራዊቱ ጋር ተሰለፎ አሣፍሮ መልሷታል። አሁን ከኢትዮጵያ የተሻለ መሣሪያ ታጥቃለች በማለት የውጭ ሀገር ሠራዊት የሚያስጋብዝ ለመሣሪያ ሀገሪቱን መለወጥ የሚያኮራ አይደለም። ዘይድ ባሬ ኢትዮጵያን የወረረው በቀደማዊ ኃይለሥላሴ ላይ በወታደሩ የተፈጸመው መፈቀለ መንግሥት በእኔም ይሆናልን በመፍራትከራሱ ላይ አቅጣጫ ለማስለወጥ ያደረገው ወረራ ነው፤ የመንግሥቱም ታላላቅ ሰዎችን ጨርሶ ታላቅ መስሎ ለመታየት ያራገበው ጦርነት ነው። ኢሕአፓ በልሳኑ ‘ዲሞክራሲያ’ ዘይድ ባሬና መንግሥቱ አንድ ናቸው’ ያለውን በተግባር አየነው። ገጽ 392 ላይ የአሜሪካው ፕሬዝዳንት የነበሩት ጂሚ ካርተር ያሉትን እጋራለሁ፣ሱማሊያ ሳትሆን እናንተ ናችሁ ሽብር ፈጣሪዎች ያሉት ትክክል ነው። የራሱን ቤት ያቃጠለ እብድ ሌላው እብድ የቀረውን ለማቃጠል ቢመጣ ተወቃሽ ማነው?

ምዕራፍ 18 ላይ የሶማሊያንና የሱዳንን የዘሩትን አጨዳታ ብለው ሲያጣጥሉ በጥንታዊቱ ሀገር እርሳቸው ጠቅላይ ሚኒስትር ሆነው ያስተዳደሯትን ኢትዮጵያ ከሁለቱም በታች እንድትሆን አመቻችተዋት ለወያኔ ማስረከባቸውን አሁንም አልታያቸውም።

ምዕራፍ 19 መንግሥታቸው ስለአመጣው የኤኮኖሚ እድገት አንዳንድ ፎቶዎቹን በመለጠፉ አሳይተዋል፤ ዞር ብለው ደግሞ ቀጣይነታቸውን ገምግመው ቢሆን እድገት ማለት ምን እንደሆነ ይረዱ ነበር። የሰዎችን ሰዕባዊ መብት መሐከል ያላደረገ ልማት ሕብረተሰብን አይለውጥም፤ በየኤኮኖሚ እድገት ሊኖር አይችልም፤ ዕድገት ከነፃ አስተሳሰብ የሚመጣ ወጤት ነው፤ ፍትህ በሌለበት ሰዎች በነፃነት ሐሳባቸውን በማይገልጹበት ሕብረተሰብ፤ የኤኮኖሚ እድገት ሳይሆን፤ ባርነት፣ ደህነት፣ ስደት፣ ወርደት የመብት ረገጣ ጎልቶ ይታያል ይህን ደራሴው ከአርባ ዓመት በኋላም ያዩት አይመስልም።

ዛሬ በ2006 ዓ ም ላይ ሆነን ወደኋላ ተመልሰን በ1966 ዓ ም ከነበረበት የሕዝቡ ኑሮ ተሻሽሏል ወይስ ብሏል? ደራሲው አቅማቸው የፈቀደውን ያህል ተመክሮአቸውን አካፍለውናል፤ ግለሰቦች ነገሮችን የሚያዩበት የራሳቸው መነፅር አላቸው፤ አንደኛው መነፅር መጽሐፍ ነው። ደራሲው 'እኛና አብዮቱ' ን እንደመነፅር ተጠቅመውበታል፤ ሊመሰገኑ ይገባል። ሆኖም ግን ሀገር ለማስተዳደር ትልቁ መነፅር ሕዝብ ነው፤ አልተጠቀሙበትም፤ ያንን መነፅር የተጠቅሙት ዕምቤ ምኒሊክ ነበሩ።

ታደላ መኩሪያ
tadele@shaw.ca